

[C. J. F. Sven.]

tionen, Styrelsen paa Frederiksberg, naar disse Forhold tages i Betragtning, har været langt, langt mere økonomisk.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at jeg jo selv nævnte, at der var foretaget denne Undersøgelse af Departementschef Adolph Jensen i Statistisk Departement, men at den ikke var tilstrækkelig dybtgaaende, idet man kun har foretaget Beregninger med et Udslag af 5 à 10 pCt. Der skulde jo efter Betænkningen foretages ganske anderledes Undersøgelser. Denne Undersøgelse er tiltraadt af fhv. Kommunaldirektør Westergaard, som havde Sæde i Gentoftekommissionen, siger man. Ja, det har jeg været opmærksom paa, men naar man nu vil hævde, at fhv. Kommunaldirektør Westergaard var Frederiksbergs egen Repræsentant i Gentoftekommissionen, saa er dette en fuldkommen Misforstaaelse. Vi har ikke faaet nogen Henvendelse fra den højtærede Indenrigsminister om at udpege Kommissionsmedlemmer, den højtærede Minister har af egen Magtfuldkommenhed ansat fhv. Kommunaldirektør Westergaard. At han, inden han modtog Hvervet, spurgte Frederiksbergs Borgmester, om man vilde modsætte sig det, og fik et benægtende Svar, er noget helt andet. Men det kunde aabenbart i denne Situation ikke falde den højtærede Minister ind direkte at spørge Frederiksberg om, hvem man ønskede. Der er ikke til Frederiksberg fremkommet nogen Anmodning i saa Henseende. Nej, man udtog paa Forhaand, og i det Øjeblik Kommunaldirektør Westergaard havde faaet Opfordringen, kunde Frederiksberg selvfølgelig ikke sige andet: Ja, vi vil ikke modsætte os det, men vor Repræsentant er De efter den Maade, hvorpaa De er udpeget, ikke.

Saa kom den højtærede Indenrigsminister med nogle personlige Bemærkninger til mig om, at jeg lille Mand, havde jeg nær sagt, skulde have misbrugt min Stilling paa Frederiksberg som Medlem af Flertallet, og den højtærede Minister mindede mig i denne Forbindelse om, at strenge Regenter hersker ikke længe. Jeg tillod mig i en Afbrydelse at sige til den højtærede Minister, at det skulde Ministeren huske paa. Jeg gentager det: Erfaren Mand er altid god at gæste, og den højtærede Minister er virkelig i dette Øjeblik en streng Herre, saa streng, at jeg tror nok, det var mere paakrævet for den højtærede Minister, at han selv tog sine gyldne Sandheder i Agt end netop at henvende dem til mig. Saa meget mere som det nu her i Dag er kon-

stateret gennem de Udtalelser, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) fremsatte, at Frederiksberg saa langt fra at misbruge sin Stilling frivilligt har tilbuddt Københavns Kommune at yde et Beløb til Udligning af de mulige Uretfærdigheder, der maatte være. Jeg har personlig deltaget i disse Forhandlinger. Der stillede fra Frederiksbergs Side kun et eneste, ganske naturligt Krav: at det kunde ikke nytte noget, man i Dag gik ind paa en Ordning, der vilde tilføre Københavns Kommune Millioner. (V. Buhl: Var det Millioner?) . . . Ja, i Aarenes Løb; saa vidt jeg husker, drejede det sig om et Beløb paa 1,3 Mill. Kr., men det regner man maaske ikke for noget i København. Man maatte naturligvis kræve, at saa maatte man ogsaa have en Slags *treuga dei*, have Sikkerhed for, at Ordningen gjaldt en vis Tid. Det kunde ikke være Meningen, at vi i Dag skulde gaa ind paa at betale Københavns Kommune disse Penge, og saa kunde man komme igen i Morgen. Tidsrummet kunde vi tale om, men vi kunde ikke lade København blot sige haps til disse mange Penge og saa komme igen ganske kort Tid efter. Det vilde den højtærede Indenrigsminister sikkert, hvis han havde ført disse Forhandlinger, heller ikke være gaaet ind paa.

Vi har altsaa netop vist Forhandlingsvilje over for Københavns Kommune, men bortset derfra maa jeg saa spørge: Er den Skattepolitik, der er ført i Frederiksberg, et Misbrug, er det et Misbrug, at man, naar man har Flertal og man har visse økonomiske Synspunkter, saa gennemfører disse Synspunkter? Det vilde jo være det samme, som hvis jeg nu vilde sige til Indenrigsministeren, der tilhører en Regering, som har Flertal i Folketing og Landsting: det er Misbrug, at Regeringen benytter dette Flertal, og det er Misbrug, naar Regeringen har disse Principper. Hvad er det for en Tale at komme med! Det kan man da ikke, jo, man kan altsaa gøre det, det hører vi jo her, men jeg tror ikke, de fleste vil tillægge det nogen større Betydning.

Jeg kan hermed for saa vidt forlade den højtærede Ministers Argumentation paa dette Punkt. Tilbage staar kun at sige, at naar den højtærede Minister, jeg tør næsten sige klamrer sig til det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Bindslev, saa er der i og for sig ikke noget at sige dertil. Hvis jeg var i den højtærede Ministers Sted, vilde jeg ogsaa gøre det, men at det skulde betyde saa forfærdelig meget som Argument, det maa den højtærede Minister nu undskylde mig, det tror jeg ikke. Forholdet er